

vakból mondatokat formál, eljut a gyakorlat folytán oda, a mit végeredményben írástudásnak mondunk.

Igy van ez a rajz tanításánál is. Ha a csendörnek akkor, midőn a jeleket egyszer-kétszer lerajzolta, rajzbeli feladatokat adunk azért, hogy a jelek felhasználásával előbb kis vázlatrészleteket, majd utóbb valóságos kis térképvázlatokat készítsen. — megnyitjuk a rajztanításnak eddig nálunk ismeretlen tartományait. Hogy mindjárt példával is rámutassak ezekre a rajzbeli feladatokra, ime:

Az első gyakorlatok a füzet lapjának egy bizonyos nagyságú, vonallal határolt területén először mérték nélkül, utóbb 1 cm = 1 km. mérték szerint gyakoroltatnak.

1. Feladat. A zárt terület közepére egy város rajzolendő. A város tetszés szerinti utcáin helyezzen el kastélyt, templomokat, kápolnákat, szobrot, kutat. A város szélén keresztiek és szélmalomok állanak, közelben tó van, a tó partján egyes fák.

A gyakorlatnak azon a fokán, a mi a térképvázlatok készítésének az idejébe esik, ilyen feladatok volnának. Ezeket, hogy úgy mondjuk, a III. osztályu rajzolóok végeznék a fentemlített, adott mérték szerint.

1. Feladat. A tér közepén egy műút és egy mezei út keresztezi egymást. A találkozási pont alatt délnek vendégfogadó van. Ettől a ponttól a műút öt kilométerig északnyugati irányban halad, majd egy három kilométeres ívvel keletre fordul és egyenes irányban megy keletnek tovább. A vendégfogadótól a műút egyenes irányban megy délnek. A mezei út irányba tetszés szerinti ívekben kanyarog északról délnyugatnak. A műutat a kocsimától délre hét kilométernyire vasuti vonal metszi át, mely ferde irányban halad nyugatról délkeletnek. A metszésponttól két kilométernyire a vasut folyón megy át, a hídon túl pályaudvar van. A megrajzolt közlekedési vonalak közeit tetszés szerint termőföldekkel és erdőkkel rajzolja be. Két községet, bányát, gyárat stb. is rajzoljon bele.

Ilyen tartalmu feladatok rajzbani kivitele adná meg azt a gyakorlatot, a mivel aztán végeredményben a csendör valóban tájékozódni tudna a térképen s a mint általánosságban mondani szokták: értené a rajzot.

Ezzel azonban a rajztanítás végső határait még nem értünk.

A jelek, vázlatok és térképek rajzolásával bizonyára sok emberünkél természetesen némi kezűgyesség fejlődne ki. Hogy az ilyen emberek a rajzbeli tudásukat tovább fejlesszék és nagyobb téren értékesíthessék, teret kell kijelölnünk, melyen ez a továbbfejlődési folyamat végbe mehet.

Az ilyen emberek részére a természet után való rajzolatot kell meghonosítani. Egy kés, egy balta, véső, fegyver, edény, üveg stb. természet után való lerajzolása igen hasznos tanulmány s gyakorlatilag nagyon

jól volna értékesíthető. Így például egy „Jegyzék” mellett átadott bűnjelű a tüzetes leírást mennyivel tökéletesebben jótolja egy jó rajz; egy fegyverhasználati színhely leírását hogy tudná illusztrálni egy kis vázlat.

A rajzolással a vonalak nyelvén értekezünk s hogy ezt tehessük, éles megfigyelésre van szükségünk. Az éles megfigyelés pedig gyakorlatilag értékelve senkinek sem megbecsesebb, mint éppen a közbiztonság őreinek. A vonalak érzése, a szemmel átfogható tér részarányos és harmonikus beosztása szintén gyakorlati értékű reánk, csendőrökre nézve.

Hogy mást ne említsek, egy helyszínrajz elkészítése valamely bűncselekmény után, nyomok pontos felvétele, továbbá egy laktanya udvarán alakítandó virágos kert harmonikus virágágyainak a kijelölése, sőt egy lakosztoba berendezése, képek felagatása stb. mind a rajznak gyakorlati alkalmazásából fakad.

Feliratoknak rajzolt betűkkel való elkészítése s általánosságban mindaz, a mit csinálnak és izlésnek nevezünk, mind a vonalak és a színek harmoniájából áll.

És a rajznak értékelésével még mindig nem állunk meg. Még tudnánk a rajztudással más újítást is elérni s azt a szolgálatunkra előnyössé tenni.

A hadseregben divó hadijáték (Kriegsspiel) mintájára nálunk is meg lehetne honosítani a képletes eljárási gyakorlatokat. Ez az oktatásnak képletesen, papíron való gyakorlati lefolytatása volna. Alapja annyiban volna a rajztudás, hogy nagy arányokban vázolt terepét az oktatáshoz rajzolni kellene. A terepnek volnának állandó és mozgatható tereptárgyai. Állandó tereptárgyként szerepelhetnének utak, folyók, hidak, hegyek stb. Mozgatható, körülbelül két \square cm. nagyságú erős kéregpapírra rajzolt tereptárgyak volnának fák, barlangok, kőrakások, egyes épületek, szélmalomok, moesarak stb. Ilyen nagyságú kéregpapíron szerepelnének egyes emberek, csendőrök, munkások, vadászok, gonosztevők, kocsik stb.

Most az oktatást vezető parancsnok a rajzolt terepen elhelyezné a szereplő személyeket s ismertetné a helyzetet (situatio). A járőrvezetői megbízást kapott csendör aztán ismételné a feladatot s a saját tudása és meggyőződése alapján cselekedne, beszélne és eljárna úgy a papírosterepen, mintha azt gyakorlatban végezné.

Az eljárás ilyen képletes gyakorlásával igen sokat lehetne elérni. A terep látása papíron élelkebben foglalkoztatja majd bizonyára a legénységet. A sakkjáték-szerű tanulással rá lehet szoktatni a csendört a komoly meggondolásra és a leleményességre. A gyakorlati szolgálatnak majdnem minden részét meg lehetne ilyen módon vitatni. Ily rendszerű oktatásban az egész hallgatóság intenzív részt vehet s így általánosítani lehetne a gyakorlati kiképzést új alapon. Sokkal több alkalom nyílik egy-egy helyzet megvitatására, mint eddig a teoretikus alapú példákkal s a mi szintén előnyére

A legjobb órák,

legszolidabb ékszerek, egyszerűtől a legdrágábbig, egy készpénz, mint részletfizetésre 10 évi jótállás mellett kaphatók

BRAUSWETTER JÁNOS

művésznél Szegeden.
Javítások 5 évi jótállás mellett.
Arjegyzék ingyen!



Illyés János járásörnmester feldiszlítése.

jegyezhető ezen eljárásnak, mindenkor érdemlővést keltő volni, mert újságírók után is lehetne illusztráló példákkal vitát támasztani.

Végezetül a rajztudás még egy gyakorlati értékesítő-séről tessék említenet; ez az újjnyomat rendszer (daktyloszkópia) alkalmazásánál volna.

Már pár évvel ezelőtt, mikor ennek a nagyjelentőségű bizonyító eljárásnak eszköznek ismertetése szövegére került, azoha került, hogy a csendőrségnél is meghonosításra az az eljárás.

A daktyloszkópiának fontosságát azt hiszem nem kell méltatnom. Tudja mindenki, hogy milyen meglepő eredményeket közölhet neki eddig is a közbiztonság. Nálunk is idővel a rajztanulással kialakulni a finomult érzék ezeknek az érdekes vonalaknak a megértésére s az ilyen emberek egy bizonyos időn belül elismerik a kezelés és alkalmazás módját.

Munkámban nagy vonalokban vizoltam azt, a mit a testületünk legénységének rajzoktatási fejlesztésétől méltán várhatunk a rajztanítás reformálásával.

Pelvettem az eszmét abban a reményben, hogy működő körök s a közöttos előjárók érdeklődését felkeltem vele.

A megvalósulás módosait pedig bizzuk a jövőre.

Kitüntetett csendőraltsztek.

— Képekkel. —

A kitüntetett csendőraltsztek feldiszlítéséről szóló tudósításunkat az alábbiakban folytatjuk.

Szép ünnepély keretében folyt le Dóván, a negyedszázadot meghaladó, igen kiváló és eredményes szolgálataiért kitüntetett *Illyés János* dóvári járásörnmesternek a koronás ezüst érdemkereszttel való feldiszlítése. Az ünnepély lefolyásáról, a «Dóva és Vidéke» ostromi hetilap önálló cikkben emlékezik meg, a melyet — intézményünkkel általánosságban is foglalkozván — teljesüléssel közlünk.

Régi igazság, hogy a magyar közigazgatás korhadt gépezetének leghasznaveletőbb alkotórésze a csendőrség. A csendőrség magában egyesíti az összes civil és katonai hivatalok és hatóságok erőnyeit, azoknak hibái nélkül. A fegyelem, kitartás, kötelességtudás, önzet, bátorság és valamennyi más katonai erény a csendőrségnél fokozott mértékben található fel.

A csendőr nem szónokol és nem dicsőíti ki magát a fórumon, de minden gondolata, minden eszlekedete előrelép a magok hazaszertetet és a magyar államozsma iránti megfontul. A magyar állam ume legmegbízhatóbb bajnokai béke idején is állandó hurokot folytatnak a társadalmi rend felforgatói ellen és nem tulsás, ha azt állítjuk, hogy jogbiztonságunk egyik legbiztosabb záloga a csendőrség.

Ezok a derék testületnek egyik kiváló tagja *Illyés János* járásörnmester Dóván. *Illyés János* már

Ha fáj a feje

na tetovázgok, hanem
használgon azonnal

Beretvárs-pastillát

mely 10 poroz alatt a legmagasabb migraint és fejfájást olmitatja. — Ára K 1.20. — Kapható minden gyógyszárban.

Közveti Beretvárs Tamás gyógyszerész Kispesztén. Ártások által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítás.

26 év óta teljesíti a csenitóri szolgálat faraszió munkáját odaadással, szakertelennel és buzgósággal. A közbiztonsági szolgálat, az alárendelték nevelése és az irodai szolgálat terén egyaránt kiváló és elismerésre méltó tevékenységet fejtett ki. Mintegy 100.000 koronát tesz ki azon kárnok összege, a melyeket Illyés felderített és 600-ra rug azon gonoszlovók száma, a kiket Illyés tartóztatott le. Ezen hosszú és kiváló szolgálat elismerésül Ő Felsőge Illyés Jánost a koronás ezüst érdemkereszttel tüntette ki.

A helybeli honvéd laktanya udvarán folyt le f. hó 3-án az ünnepélyes aktus, a vidékről berendelt 10 esondőr-altiszt és a helybeli honvéd zászlóalj összes altisztjai jelenlétében. Sasutléleki Hajdó Márton esondőr-főhadnagy a sorból kilépett Illyés János őrmesterhez hajtársi szellemtől áthatott remek beszédet intézett és ennek befejezésével mellére tűzte a király jutalmát. Majd Arnótfalvy honvéd zászlóaljparancsnok szólott a honvédeknek.

„Vegyetek példát a esondőröktől! — szolt — a kik hékében is harozot folytatnak. Minden honvéd tudja meg, hogy ő magyar és mint ilyen a trón és a magyar hasa lü baregosa.”

A szép beszédek elhangzása után a esondőrség és a katonaság tisztelgő vonult el az ünnepelt előtt és ezzel a lélekemelő ünnepély véget ért.

Fazekas Ferencz és Vankó Lajos zombori szárnybeli járásőrmesterek feldisziítése is díszes ünnepség keretében történt meg október 11-en a zombori honvédlaktanyában. Az ünnepélyen a szárny tisztikarán és mintegy 26 főnyi esondőrlegényeigen kívül résztvettek még az ottani honvédség tisztikara, a cs. és kir. 23. gyulogezred tiszti küldöttsége, valamint a oszafalvi továbbhszolgáló altisztek egy nagyobb csoportja is.

A kitüntetését Proch József százados szárnyparancsnok ünnepélyes, szép beszéd kíséretében tűzte fel a két altisztnak, mely után a Patoky Károly hadnagy által vezetett díszszakasz díszmenetével az ünnepély befejeződött. A két járásőrmestert a helyőrségi tisztikar a tiszti étkezlőben megvendégelte.

Nem kevésbé ünnepélyes volt Simon Márton keoskeméti szárnybeli járásőrmester feldisziítése, a ki a bñnyűgyi nyomozás terén kifejtett és hosszú szolgálata alatt szerzett kiváló érdemeiért nyerte a koronás ezüst érdemkereszttel való Legfelsőbb kitüntetését. Az ünnepélyes feldisziítés október 18-án a szárny tisztikara, Tóth Kálmán honvédluszárszázados, a helyőrség több tiszteje és dr. Novák Károly kir. ügyész, valamint a hajtársak 24 főnyi csoportja jelenlétében folyt le. Hunyetz Károly százados lélekemelő szép beszéd kíséretében tűzte fel Simon járásőrmester mellére a királyi kitüntetését. Az ezt követő szokásos díszmenet után 60 toritékű díszehédol fejeződött be az ünnepély, melyről — az ünnepély kedves emlékével — a késő esti órákban távoztak el.

Hasonló ünnepélyes keretben folyt le Szolnokon, október 25-én Zingay Gyula és Magyar János járásőrmesterek feldisziítése is. Az érdemekben megdizált két altiszt meghalva fogadta Virágh László százados szárnyparancsnok kezéből a királyi kitüntetését. Virágh százados tartalmas szép beszédben eszelt a két altiszt érdemekben gazdag multját és elismerésre méltított tevékenységét.

Az ünnepély főnyét nagyban emelte a cs. és kir. helyőrségnek Herakovita alezredes állomásparancsnok és Brunóder Károly őrnagy vezetése alatt megjelent tiszti és altiszti kura. A kitüntetésrel való feldisziítést díszmenet, majd a Nemzeti szálloda éttermében díszlakomá követte.

Daróczy Endre, miskolci szárnybeli járásőrmestert pedig november 1-én díszeltette fel Liposey András százados szárnyparancsnok, a koronás ezüst érdemkereszttel. Az ünnepély fényes katonai díszszel a miskolci honvéd laktanyában Lengyel János ezredes, a 10. honvéd gyalogezred parancsnoka, a honvéd tisztikar, a szárny tisztikara, valamint 60 főnyi esondőrlegényesség és az ez alkalomra kivonult egy honvéd zászlóalj jelenlétében folyt le.

Liposey százados gondolatokban gazdag beszédben mutatott rá, hogy az igazi érdem Legfelsőbb helyen is elismerésre és jutalmazásra talál. A tartalmas beszéd után díszmenet következett.

A felsorolt kitüntetések alkalmából három csoportképet és négy arszképét mutatunk be olvasóinknak.

Humor a bñben.

(Malatságos históriák.)

Összeszedte Tibori Károl.

A verőfény utat talál a legsötétebb lólekkbe is: a tolvaj óp tanyáin is csillog a humor aránya. A mi gonoszlovóink közt pedig — főképp vidéken — a szigányok szolgálnak dñnyagot a doris történetek kedvelőinek, lemeretesek a szigány-anekdoták szárai és osaknom minden esondőr is tud nélnytről.

Sok olyanféle história akad, a mely nagyon tanulságos a mellott, hogy szórakoztató. S ezt hangnelyoszuk, a midőn itt egész sorozatot közzünk. Egy-egy vidám történet mélyén meghaladja a komoly tanulságot, látjuk, hogyan ravasszkodnak a tolvajok, miképpon főzik ki a sarkangos torveket. S az esetekben az a szomorú, hogy mennyi oszosságot, raffinórni tudnak nyilvánítani a boszillotes társadalom kéréra. Szelidobb fajtájú budapesti ügygyel kezdjük.

*

A boltokban dühöng a konkurenczia. Csudlikat máival a kereskedői ölelmosság, hogy a maga számára nyorje meg a vovót. Egy nagykerősi gazdaembernek például a következő kis kalamajka volt.

Az egyik kis utoza boltosrai között bandnkolt gyantutlami, a mikor az egyik ruhakereskedés ajtajából megszólítja a boltos:

— Jó napot, földi!

A jñmbor vidéki nagyon megörvendett, hogy abban a rongyos városban is ismerőre talál és jókedvűen mondta:

— Adj leten. Elát ma a is Nagykerősről való? Hologyne tudok visszaönlékezni magára.

— No né! Én is úgy vagyok vola éppen. Én is öfeloj-telttem már a ligyelmed nevét. Nem Van Jánosnak tivjak?

— De nem bizony. Én Kolomen Mihály vagyok.

A boltos örvendezve mondta:

— Az ám, igazán. Most jut azt eszembe, hogy maga az. Mikor utazik haza Nagykerőrsre?

— Még ma. Éppen a gőzöslöz indultam.

— Ejnye ho jó, Jőjjön ho csak egy kicsit a boltba. Valami kis szivosságra akarom megkérni.

Az utyafi nagylelkiten vállalkozta:

— Ita szivosság, szivossan.

— Elát nézze! A nagykerősi tisztelotes ur megrendelt nálam egy öltözöt ruhát, itt van eliben a esonnyuban. Már most arra kérésem, hogy vigye ol neki. Így legelőbb megspórolja a pontaköltséget, amiből szethető, mert tis forint volt az egész öltözöt.

Az utyafi esodhközve kérdezte:

— Tis forint? No, naár azt az öleső ruhát magam is szorotnám megadni.

A boltos buzgó készséggel intszott fel a lótrára.

— Épp itt van a párja. Csak az az egy van még holdó, ezt egy orvos rendelto meg. de ma kigyolmed akarja, csakáb udom a földimnek.



Vankó Lajos járásőrmester.



Fazekas Ferencz járásőrmester.



Vankó Lajos és Fazekas Ferencz járásőrmesterek felkészítése.

Végül az anyai megvásárolta az öltözet párját és hucu kodással a holton újból eszébe juttatta.

Aztán ne felejtse sem el a tiszteletes urunk átadni a csomagot.

Az anyai önérzetesen válaszolta:

— Már hogy felejtjeném el! Többet is megtanulok én az én tiszteletes uramtól.

A mint Nagykőrösre ért, első útja a tiszteletes urhoz vitte, a ki nagyot nézett, a mikor meghallotta, hogy a petti holtonától kapott egy öltözet ruhát.

— Nem rendeltem én ott semmit. No, de nézzük milyen.

Kíváncsian bontotta ki a csomagot. — Egyéb se volt benne ésszegydmészolt papirrongynál.

*

M. K. kereskedőségél furfangos módon szedett rá egy antikváriust. A fiatalember beállított a könyvesboltba s K. segédével egy háromkötetes történelmi munkára kezdett alkudozni. A segéd a munka árát huszonkét koronában állapította meg, a mit a vevő sokallott.

— Tudja mit, barátom, majd megalkuszom én a főnökkel — szölt a fiatalember és hóna alá vevé a három vasos kötetet, bement a főnök elkerített szobájába.

Alig tartózkodott ott néhány perczig, kijött, de már a könyvek nem voltak nála.

Távozóban azt mondta a segédnek, hogy nem birt megalkudni a főnökkel s így nem veszi meg a könyveket.

Alig hogy elhagyta a boltot, kibozta a főnök a könyveket s átadva a segédnek, elmondta, hogy *épp most vette azokat tiz koronáért egy futalanturától.*

A segéd felvilágosította a kereskedőt, hogy megszállták. Gyorsan utána iramodtak a csalónak, a kit egy kis hajjeza után el is csíptek.

*

Egy előkelő miniszteri hivatalnok *Honka* nevű leánya egy délután azzal távozott szüleinek az Andrassy-uton levő lakásáról, hogy nagynénjét látogassa meg, a ki a Vácsi-köruton lakik.

Két óra után ment el a hatodfél óráig tartózkodott a rokonánál. Akkor elbucszott s a mint jött, egyedül tért hazs. A matrona aggodalom nélkül bocsátotta el, hiszen kora délután volt még s a népes utvonalon akárhány más urileány jár ebben az időben egyedül.

Honka kisasszonynak addig nem történt még baja sohasem. De aznap kinos kalandja volt. A Nagymező-utczáig minden baj nélkül aljutott a tizenhatéves urileány.

Ott azonban észrevette, hogy egy elegánsan öltözött, ezilinderes, lakkezipős fiatalember jár a nyomában.

Közvetlenül mögötte ment, majd melléje került és vakmerően a leányhoz hajolt. Ez félre kapta a fejét és megkettőztette lépteit. A férfi továbbra is mellette maradt s a Gyár-utca sarkán már meg is szólította:

— Kérem, nagysád, ne legyen olyan vad! — mondotta szemérmetlenül.

A leány nem felelt, hanem még inkább sietni kezdett. A férfi utána, mindenütt a nyomában.

— Imádom, édes kicsike! — suttogta. — Hallgasson meg! Az urileány frutt-pirult erre az inzultusra, de egy szót sem felelt, hanem lélekszakadva rohant tovább, hogy minél előbb bahaérhessen. A fiatalember pedig látva a zavarát, kétségbeesését, még tolakodóbb lett s a karját is megfogta.

A leány erre elakította magát. A szemé könnybe lábadt, torkát szorongatta a sírás s könyörgő tekintettel nézett a ezilinderes utonállóra.

A szegény, tapasztalatlan teremtesnek nem volt annyi bátorsága, hogy rendőrt hívjon s a járó-kelők nem siettek a segítségére. Bizonyára nem tudták, hogy voltaképpen mi történt s nem is törődtek vele.

Lihegve szaladt tovább a leány. Lélekzete is elfult már, a mikor egyszerre megállásra kényszerítették.

A Csengery-utca sarkán ugyanis egy munkásember észrevette a rut hajsztát s útját állotta a szorosban egymás mellett sietőknek. Erős karját a ezilinderes urra emelte s fenyegetőn kiáltott rá:

— Hordja el magát, nyomorult aszfaltbotyúr, mert mindjárt felpofozom!

A gavallér inakogott valamit, mire a kékzubbonyos ember mellen rugatta.

— Erösszen el, nem akarok én semmi rosszat! — szölt erre ijedten a fiatalember.

A munkás ellődította magától s a ezilinderes gentleman gyorasan keretet oldott. A gyorsan őszeszerődött járókelők gúnyos kacajja kísérte, miközben eltűnt a szemhatárról.

A munkás aztán az urilányhoz fordult a szerényen mondta neki:

— Látom, kisasszony, hogy nagyon fölzogulta ez a szomorú esot. Jó lesz tán, ha elkisérem hazáig.

A leány zavarában alig tudta megköszönni a szivességet. A kékzubbonyos ember szótlanul kísérte hazáig.

Ottthon a leány elheszítte kellemetlen kalandját, mire a munkás elhalmozta a háts megnyilatkozásával. Az egyszerű férfit csöndesen mondta:

— Örülök, hogy megvédhottam a kisasszonykát. De most már haza kell mennem. Hány óra van, kérem?

— Negyedhét.

— Már? Jaj, ez baj. A vonatról lekéstem, a hajlőktulnok menedékhelyére sem mehetek már, mert csak hatig veszik fel az embert s szállóra sincs pénzem. L'édig odulnaza nagyon várnak az óhező gyerekek.

Természetes, hogy erre nemcsak szállóruvalót kapott, hanem külön gazdag ajándékot, sőt jó vacsorát is. Eleinte semmiképpen nem akarta elfogadni, a tisztas külsőjű ember, de nagynéhezen mégis reá tukmálták a pénzt és az enni-valót.

A história ezzel nem ér véget. Van még folytatása, sokkal érdekesebb, mint az eleje.

A miniszteri hivatalnok elmondta este a kényéházban egy rendőrtisztviselő ismerősének, mi történt a leányával. S elodálatos, hogy alig egy órával később, csaknem ugyanazt a történetet mesélte el egy előkelő kereskedő a rendőrtisztviselőnek. Az ő leányát is kísérte egy aszfaltbotyúr, a kit szintén egy munkás kergetett el s ő is dusan megajándékozta a derék munkást.

A rendőrtisztviselőnek ez szogot ütött a fejébe s nyomozni kezdett. Hamar rájött, hogy az aszfaltbotyúr és a tisztas külsőjű munkás tulajdonképpen egyes szélhámosok, a kik előnkint más-más utczán, kerülethen játzsák ol kilátóen jövedelmező szerepeiket. A szédelgésnek ez az új fajtája mindig kitűnő sikerrel járt.

A két ügyes gazembert később elfogták. Nyolcz hasonló szélhámosasgot bizonyították rájuk.

(Folyt. kov.)

Első segélynyújtás a baleseteknél.

A Budapesti Önkéntes Mentő-Egyesület igazgató főorvosa, dr. Kovács Aladár a nagy-közönségnek igazán figyelműreméltó és megszívlelni való dolgokat ír a "Háziorvos" című lapban az első segélynyújtásról.

Manapság — írja a czikk — a nagyobb és kisebb intézmények vezetői egyformán, nagyon helyesen, sulyt fektetnek arra, hogy az emberi élet megvédessék. Csak az az ország élhet egészséges állami és polgári életet, a melynek tagjai s lakosai egészségesek. Minden vonalon nagy sulyt helyeznek ma már arra, hogy a bajba került egyén egészsége megvédessék és arra, hogy a veszedelemben jutott egészség kikerülje a fenyegető veszélyt, a mely uzzal fenyegetett, hogy valamely polgárt és embertársunkat elvonja a közért való szerepléstől. Szóval az első segélynyújtásnak fontosságát mindenki elismori és törvénybe iktatódott, hogy lehetőleg minden embert ki kell tanítani arra, hogyha bajba jutott, hirtelen megbetegedett, vagy pedig baleset érte, magán vagy társain segíteni tudjon.

A hol balesetekre van kilátás, ott gondoskodás történik orvosokról is és a rendőrségek karöltve a mentő



Daróczy Endre járásőrmester.



Simon Márton járásőrmester.



Zingay Gyula és Magyar János járásőrmesterek felkészítése.

intézményekkel, közilletékintéssel védelmezik az emberök életét és békéjüket a balacetek hővelközönnyel.

Szóval közszóvalta mont, hogy mindenkinek ártani kellene az első segítségnyújtáshoz. Csakis éppen a társadalmi alapja, a család az, a melybe nem tudtak behatolni a segítségnyújtás utánál, pedig a családi életben kellene legelőször azt, hogy ivadékaikat, gyermekeiket ne érjék bajok, vagy ha az mégis megtörtént, olyan közöl legyen a segítség, hogy első vételezők minden körülmények között annak, hogy a betegség bajból nagy veszedelem származzék.

Ha a családról beszélünk, akkor első sorban gyermekre gondolunk; különösen a fiatalokra, a kik legjobban ráérőzöltek arra, hogy feleletlen/szűkben megvédjék őket; mivel pedig az apróságokkal a legelőször abban az anyák foglalkoznak, olyan intézkedéseket kellene tenni, a melyek az anyák figyelmét hívják fel azon tennivalókra, a melyeket akkor kell megvalósítani, ha gyermekkel van baj ér. Arra kellene tehát törekedni, hogy az első segítségnyújtás tennél a család körébe is beforakodjanak. Különösen a nők tudnának ok ki az első segítségnyújtás tennél. Ezáltal a gyerekek bajuk vértől eljött. Hiszen az első segítségnyújtás szabályaink ismerete a gyerekekkel az életüket és nem hiszem, hogy az az anya, a ki tudja, hogy mit kell tenni a megkezdett gyermekkel, annyira megjeljen a bajból, hogy elvezesse a fűt és olyat legyen a mi csak átváll a bajt, a mely már ugye rá nehezedik a dédelgetett és annyira szeretett gyermekre. A nagyobb gyermekek kioktatásával minden vonalon az állam is foglalkozik. De még nem elég letanzíven. A legtöbb iskolákban, különösen azokban, a melybe a felnőttség jár, mindentől is átják az első segítségnyújtást. De sajnosan nélkülözések a tanulás azon fejezeteit, a melyek alkalmazzák arra, hogy már a azelőtt plészny gyermek lelkebe beleszűpítsék azt a tudatot, hogy bajba esett társukon segíteni kell. Pedig éppen a gyermek fogékony lelke alkalmatlan arra, hogy megtanulja, hogy ha jászán közben vagy akár az utazás valaki baj ér, nem kell fejezetlen ide-oda kapkodni, a bajt eltitkolni, hanem olyannak tenni, a miknek alkalmazzák csak hiszen követi és a mit a gyermekkel is meg lehet értetni kellő keretben és ólónk előadásban.

A ki azt hiszi, hogy azt követeljük, hogy a fiatalokba töltés az orvos tudományt, az családik. Mi csak azt tartjuk észszerűnek, hogy oktassuk ki a gyermeket éppen úgy, mint a felnőtlet arra, hogy mit nem szabad tenni balaceteknél. Amely rossz szokás terjedt el, annyi vótka hibona nyoma el a helyen intézkedéseket és gondolkodást az életben, különösen akkor, ha bajjal állunk szemben, hogy bizvást állíthatjuk, hogy azáltalán esetben egyszerű eljárással megmondhatjuk az életét annak, a kit halytalanul alkalmazzott kizárva megölnék, vagy egészen elölrő szarosanlétező tesszük. Hiszen a legtöbb úgynovozott ívelt ember nem tudja: hogy nem szabad a sebra tűzbe költözésen kívül egyebet tenni; t lehet mezei, falvólal, pókháló, földet, gánéjt a sebra tenni ártalmas, mert ezek súlyos vérmérgezést idézhetnek elő.

hogy nem szabad, hogy a vérző sérült nyugtalankodjék, mert elvérezhetik, míg ha nyugton marad, a vérzés magától is elállhat,

hogy nem szabad a kezmozdított vagy tört testrészt mozgatni, nyomogatni, mozgatni akarni, mert ebből csak az orvos ér,

hogy nem szabad az újult vagy gutahtat embert körölkölni, mert jó levegőre van szükség,

hogy nem szabad a gömbe balacetet lemozdítani, vízzel lemosni, a litvolyokjait kifeszíteni, mert az csak ártival a gömbe,

hogy nem szabad a vishöl kifogott egyént fejére állítani, stb. stb.

Már ebből a néhány példából is láthatjuk, hogy a bajt eltitkolni nem nagy meletérni, csak az szűkös, hogy az első segítségnyújtás alapjaitalra legyen, a ki az embert figyelmeltetve véni és mag is tartja a balat fogalja, amilákozólha véni és mag is tartja a balat gyermek is, ha öt kellő formában világgörülje fel arról, a mit velle megértéssel akartunk.

Nagyon tarthatatos, hogy az első segítségnyújtásban hivatalos meleterek az orvosok és éppen azért a háziorvos, a ki hivatalos kell hogy legyen a családok, az anyák és a gyermekkel, hivatalos első sorban a segítségnyújtás tennél meg segítségére a családok, a miközöttében meg segítségére jó tanfolyamokkal, előadásokkal, mutatóanyagokkal, figyelmeltetésekkel és megfelfelé rendelkezéssel az álladalm, a háziorvos és a társadalom, akkor nyugodtan tekinthetünk a jövőbe, mert el fog következni az az idő, a melyben a családban előforduló balacetek általánval a segítségnyújtásra idekötött apa, anya és gyermekek a háziorvos megértéséig olvágzik azt, a mire a hirtelen meghotegedett családtagok szükségre van.

Az első segítségnyújtás közben szükségre is van szükség, a melyeknek egy házban nem volna szabad hiányoznia. Egy kis költözés, egy két első gyógyász az, a mire minden házban, különösen a vidéken, ahonát monsztra van az orvos és gyógyászok, szükség lehet. Ezért az egészségkérdés, az első sorban a háztartásról és a veltik velt háztartásról alkalmilag tennél mindenkinek néhány jó szűk) jövő szót.

HIREK.

Új titkos tanácsosok. Ó császár és apostoli királyi Feltéte, 1908. évi november 18-án hall legfelsőbb elhatározásával fűtahi góit Hadik János haligymintatör és tudni Halgth Ferenc honvédelmi miniszterrel általi tétároknak díjaztatása, a balat titkos tanácsosok máltómágot adományozta. A legfelsőbb kintletés a császár körében is — a mely a két kintletett álladó fűtadulatának és utyai gondolkodásának oly sokat közzöndhet — szűk) örszmet kellett.

A dánoni úgy a Curia. A m. kir. Curia negyedik kintletésének Sebastyán Mihály tanácsosok elsőklato alatt, három napi tárgyalás után, november 19-án délután háromnegyed két óra'kor mondotta ki a dánoni biznisk által, a postvidék kir. törvényezők esküdt-bíróágának a folyó évi május 29-én hozott kintletés által benyújtott nemminégl pumazok fűtett hozott kintletés. A curia kintletésénél azorint a benyújtott nemminégl pumazok elhatárolták és így az esküdtbíróság itálate jogorórsra meletkedett. Megemlítendőnek tartjuk azt is, hogy a Curia kintletésének, a nemminégl pumazok tárgyalás alkalmával, a dánoni kintletés teltanának kinyomozás korlil érdemeket szerzett császárlegények a kintletésnek pedig Pelle huro örmantör és Pögrumny Gyula örmantör kintletéséről nagy örmantörrel nyilatkozott.

Rablógyilkosság. Az aralmagyal Battonya közűg határában lakó tanyán Petrovic huroán gazdálkodó és Balazsán Örmantör nevű háromát november 17-én viltadóra az itátlóban megfűtötték. A gyilkosság után az örmantörrel teltanok két levél, két pár löszorozómat, két

HIVATALOS RÉSZ.

Büntetőjogi döntvények.

Napszámmra ízetett, de felmondásra alkalmas ott munkát lopása a munkaadó kárára.

A Btk. 303 § 7. pontja értelmében vett szolgálati útszámjóról ízetett, mikor a vádlott az 1884. XVII. tcz. 111. §-a szerint egyéni munkára időközben 14 napi felmondás mellett dolgozott a sértett vállalatnál, fizetés ugyan napszámmra volt megadva, de az havonta kapta ki.

(Curia 1908 máj. 13. 3677. sz. n.)

Éjjeli őrséget teljesítő nyilvánosan felállított polgári őr hatóságilag közegek, ha esküt nem is tesz.

A községi esküt által a községnek éjjeli őrséget teljesítő lakosai közül kijelölt egyén, mint polgári őr a Btk. 166. §-ának 1. pontja szerint hatósági közegek tekintendő, arra való tekintet nélkül, hogy esküt tett-e, s hogy alkalmazása előző költől és eszellején.

(Curia 1908 máj. 14. 3724. sz. n.)

Mínősítő értékmérő kérdése okirathamisítás esetén.

A Btk. 403. §. 4. pontja szerinti minősítés csak akkor alkalmazható, ha az a jog vagy kötelezettség, melyre a hamisítás vonatkozik, 4000 K-t meghaladó, függetlenül attól, hogy a hamis okirat 4000 K-t meghaladó értékről, illetőleg jogügyletről szól-e? Ha tehát 8500 K összegű bekebelezett követelés törlesztése alkalmas okirat hamisításból, a még fennálló követelés azonban 4000 koronát túl nem halad, e minősítés nem forog fenn.

(Curia 1908 jun. 28. 649. sz. n.)

I. Betörés fogalma. II. Feltelesség vagy bilenségek lopásánál.

Betörés (Btk. 320. §. 3. pontja) annak cselekménye, ki a sértett zárt helyiségébe való behatolásán végezt az ajtót a zár felője nyitvának kézzel való erővel, nyomással által felnyitotta. — Nem segéd (Btk. 69. §. 2. pontja) hanem társtettes (Btk. 70. §.) az, ki a ajtó záráját szándékosan felnyitotta a zárt és a védett cselekmény egyik tényezője tényálladási elemét megvalósította, hogy az ajtóba be nem hatolt s a tárgyakt elrejtésében részt nem vett — ez által tettenjárás minősége meg nem szűnt.

(Curia 1908 jun. 2. 4225. sz. n.)

Gyűlöletre izgatás. A Btk. 172. §. 2. bekezdésében meghatározott vétség elkövetési cselekedete.

I. A munkaadók osztályának oly színben való bemutatása, hogy annak lapzársága és szívtelensége okozza a munkásnép bajait, pusztulását és koldusboton kivándorlását, alkalmas arra, hogy a munkáshallgatókban ellenséges érzület vagyis gyűlöletet ébreszen a munkaadók, tehát a vagyamosok osztálya ellen. — II. Az egyenes felhívás nem tényálladási eleme a Btk. 172. §. 2. bekezdésében körülírt izgatás módja, tehát a nyilvánosság és a cselekvőség eszközei tekintetében utal a 171. §-ra.

(Curia 1908 apr. 23. 3053/908. sz. n. I. Bt.)

ezen az elkövetett tárgyak az 1892. XXVII. tcz. ben meghatározott esetekre a bűntett ügy befejezése után átvételben el is adhatnak; míg a lopott tárgyak a jogos tulajdonosnak visszaadhatók, hanem a lopott tárgyakul csak annyiban kell tekinteni és hatósági őrizetbe adni, a mennyiben az bizonyítékul szolgálhat, vagy a bűntetteljárás befejezéséig nem lenne biztonságban, vagy ha az a fennmaradó körülményekből fogva a károsnak visszaadandó. A károsított esetekben — ha egyáltalában nem vitás, azaz felvilágosított, hogy a háza tulajdonos szerezett hasznot, illetőleg a házába beépített ablakot az azt követelő károsító laptá akkor követelőző tőle, hogy a károsnak visszaadja, de ha önkényesen akarja visszaadni — akkor az tőle őrizetbe adandó.

Érdeklődő csendőrnök. A Bn. 51. §-ára vonatkozó kérdésre megválaszolja a válnak a lentiakban.

16. K. Őrnagy, Kompa. A községi előjárásnak egyáltalában nincs joga maradványokra engedélyt adni; ha mégis teszi az ilyen engedélyt el kell közegek és szomszások tekintetében az ilyen engedélyvel bíró maradványok egyáltalán éppen úgy kell elbíráni, mintha engedély nem lett volna, vagyis az 1894. XII. tcz. 66. §. a) pontja értelmében az illető mezőrendőri kihágást követ el. A lentiakban említett K. Nagy Sándor hivatkozott a földművelésügyi miniszter által 1901. évi márcz. 18-án 2465. sz. s. a hasznos maradványok és erdőterek védelmére kiadott rendelethez. Ez a rendelet szerint a hasznos maradványok és maradványok elfoglalása, a maradványok és maradványok elszedése a azoknak az állítás csak a hatósági engedélyvel eszközölhető — ezen engedély megadására az 1894. XII. tcz. 102. §-ában felsorolt okokból hatóságok illetékesek. Ez a tcz. 102. §-a polgári elnök hatóságoknál monlja a székesfehérvárisban a körületi előjárás, rendezett tanács városokban a polgármestert, törvényhatósági joggal felruházott városokban a tanácsot, kis- és nagyközségekben a járási főszolgabírókat. De világosan ki van mondva ez az 1894. évi október 17-án 48000 sz. földművelésügyi miniszteri rendelet 57. §-ában is. A törvény tehát nem hatalmazza és nem is hatalmazhatja fel a községi előjárásokat ilyen engedély kiadására, mert hiszen a maradványok engedélyt nem is lehet olyan szók köré szorítani, mint egy község határa, mivel ha az elfogó akart maradvány a szomszások község területére átvétele, arra már nem terjedhet ki a másik község által kiadott engedély. De bárki adja is ki ezt az engedélyt, az csak akkor adhatja ki, ha valamely tudományos intézet, szaktudós vagy tudományterülettel igazoltan foglalkozó egyén irásban ad ki megbízást vagy megrendelést maradványok, maradványok elfoglalására, maradványok és tőzök szedésére a miniszternek elzárhatására. Ilyen megbízás felmutatása nélkül még a főszolgabíró sem adhatja ki az engedélyt a a kiadott engedélyben benne kell lenni annak a tudományos intézetnek vagy szakembernek a nevének is, a honnan a kérelmező a megbízást nyerte, és magában az engedélyben mutatni is ki kell tőle lenni, hogy hány maradvány vagy maradványokról, maradványokról vagy maradványokról szó, mert legalábbis csak tízre adható engedély. Ha tehát felmutatunk egy ilyen maradványok engedélyt, legelőször is azt nézzük meg, hogy ki állította azt ki? benne van-e annak a tudományos intézetnek, vagy szakértő tudósnak a neve, a ki az illető engedélyt megadta e célra, végre, hogy megvizsgálja az engedélyben mondva, hogy milyen mennyiségű és melyik területre szó? Ha mind ezek nem találhatók meg a lentiakban elmondottaknak; úgy járjon el a maradványokról, mint ha engedélyt so mutatott volna fel a adja ki és a főszolgabíróknak. Különbösen nagyon kéri ont — és mindazoknál, a kik hasonló engedélyhez járhatnak — K. Nagy Sándor, törvényeségi híró, hogy az engedélynek egy azonosított másolatát hozza (Budapest, IX. Lányay utca 17. sz.) bekiadandó azonosítottjének.

<p>Grammofonok, fuvolák, ezimbalmok, eziterák, Kényelmes havi részletfizetésre.</p>	<p>Vadászfegyverek szépek, golyós fegyverek, revolverek, süti, látszó, wipert hírvessz gyártó. Elek és Társa Budapest, Károly-körút 10. Ingen lépés árjazzák.</p>	<p>Hegedűk, forgatható és önműködő hangszerek. Változó francia színház látások. Görz féle trióer Bina k11k. Kényelmes havi részletfizetésre.</p>
---	---	---

Járásparancsnokság áthelyezése.

A m. kir. V. számú esendőrkerület nyitrai szárnyának területén fekvő Nagysurány községben elhelyezve volt járásparancsnokság 1908 november 1-én Érsokujvárra helyeztetett át.

Őrsáthelyezés.

A m. kir. VI. számú esendőrkerület kaposvári szárnyának területén fekvő Kőröshely községben elhelyezve volt őrs, 1908 november 8-án Balatonföldvárira helyeztetett át.

Különlétegy felállítás.

A m. kir. VI. számú esendőrkerület kaposvári szárnyának területén fekvő Böhönye térségben 1908 nov. 10-án, egy 4 főből álló különlétegy állított fel.

SZEMÉLYI ÜGYEK.**Legfelsőbb elhatározások.**

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi november hó 16-án Bécsben költ legfelsőbb elhatározással legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy:

jelöl- és margittalvi *Jelkelfalussy* Lajos m. kir. honvédelmi miniszter, a spanyol királyi katonai öntanrend nagykézvezető elfogadhasna és viselhasna.

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi november hó 1-én Bécsben költ legfelsőbb elhatározással:

altárjai *Allorjay* László ezredes, a budapesti III. sz. esendőrkerület parancsnokát, a magyar szent korona országaihoz tartozó esendőrség felügyelőhelyettesévé, továbbá:

vöröbályi *Marsó* György alezredes, kerületi parancsnokhelyettesévé, a budapesti III. számú és

Várady Béla alezredes, kerületi parancsnokhelyettesévé, a brassói VII. számú esendőrkerület parancsnokaként legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott.

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi november hó 13-án Bécsben költ legfelsőbb elhatározással megengedni méltóztatott, hogy a hadapród-tiszthelyettes rendfokozati olnevezés szászlos-ra változtathassék.

Kineveztetett:

1908. évi november hó 16-ával:

Lóssa Jenő, I. számú esendőrkerületbeli főhadnagy, oktatótisz, ezen szolgálati alkalmazása alóli felmentése mellett, ugyanazon esendőrkerület törzsénél: segéd-tisztté.

Áthelyeztettek:

1908. évi november 16-ával:

Simon Balázs, I. számú esendőrkerületbeli főhadnagy, kerületi segéd-tisz, a segéd-tiszti teendők alóli felmentés mellett, a kerület törzsétől, ideiglenes szárny-

parancsnoki minőségben ugyanazon esendőrkerületben, Zilah-ra;

Szántó László, V. számú esendőrkerületbeli főhadnagy, alsókabini szakasparancsnok, beszálló minőségben, ugyanazon esendőrkerületben: Póstyánba;

Pajor Tamás, V. számú esendőrkerületbeli főhadnagy, póstyáni szakasparancsnok oktatótiszti minőségben az I. számú esendőrkerület törzséhez: Kolozsvárra;

Tomaschek József, VI. számú esendőrkerületbeli hadapród-tiszthelyettes, ideiglenes szakasparancsnoki minőségben az V. számú esendőrkerülethez: Alsókabiriba.

1908. évi december hó 1-ével:

Magasi Antal járásörmszter, a IV. számú esendőrkerületről, a VI. számú esendőrkerületbe.

Oldhatlag megdicsértettek:

a m. kir. honvédelmi miniszter ur rendeletére, a m. kir. III. számú esendőrkerületi parancsnokság által:

Szurgyi Ferencz őrmester, a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett buzgó és eredményes tevékenységeért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

A m. kir. III. számú esendőrkerületi parancsnokság által:

a folyó évi hadgyakorlatok tartama alatt a cs. és kir. 2. h. d. est parancsnoksághoz szolgálatátólra beszállva volt *Stolcz* József őrmester, *Thoma* Márton és *Julius* Küroly ez. orvosvezető *Rohrer* Bertalan esendőr ez. orvosvezető és *Erdei* István esendőr, a hadgyakorlat tartama alatt teljesített buzgó szolgálatukért.

Pénzbeli megjutalmazás.

A m. kir. koraokcselelemügyi miniszter ur *Holtzmann* István III. számú esendőrkerületbeli ez. orvosvezetőnek, a cinkotai postahivatal őgése alkalmával a kincstári vagyon mentése körül kifejtett buzgalmiért 100 korona pénzjutalmat elományozott.

Előléptettek:

1908. évi november hó 1-ével:

A m. kir. I. sz. esendőrkerület állományában:

Karacsony Elemér és medgyesi *Medgyesfaluy* József,

a m. kir. II. számú esendőrkerület állományában:

Molnár Balázs, *Fehér* Nándor, *Horváth* György és

Hegyi József ez. őrmesterek, őrmestereké.

A m. kir. III. számú esendőrkerület állományában:

Bucsan Dániel, *Póth* Ferencz, *Rusznak* András,

G. Urbán Ignác, *Mucsi* János, *Borza* János I., *Márton*

István, *Bardth* András, *Barna* Ferencz, *Vinkler* Károly

és *Lázár* János orvosvezetők, ezimzeles őrmestereké,

továbbá:

Pálfi Póter, *Kovács* József, *Herka* József, *Harner*

István és *Weisenbacher* József ezimzeles orvosvezetők,

orvosvezetőké.

Az őt évi tényleges esendőrségi szolgálat beöltése

után:

a m. kir. II. számú esendőrkerület állományában:

Hósz László, végül:

a m. kir. III. sz. esendőrkerület állományában:

Szilágyi Sándor esendőrök, esendőr ezimzeles orvosvezetőké.

Kérjen ingyen és bérmentve

képes árjegyzéket; cs. és kir. szab. sérvkötők-,
hygienikus gummiláruk- és a betegápoláshoz szük-
séges eszközökről.

KELETI J. orvosi műszergyáros

Budapest, IV., Koronakereszeg-utca 17.

Katonai szolgálati jel.

A legénységi II. osztályú katonai szolgálati jellel elláttak:

a m. kir. I. sz. esendőrkerület állományában:

Kovács Mózes őrsvezető 1908 nov. 9-én, *Bacsor József* ez. őrsvezető 1908 okt. 28-án és *Miklós György* ez. őrsvezető 1908 nov. 12-én.

A m. kir. II. sz. esendőrkerület állományában:

Balogh Sándor őrsvezető 1908 nov. 11-én.

A m. kir. III. sz. esendőrkerület állományában:

Kelemen Mihály ez. őrmester 1908 november 10-én.

A m. kir. IV. sz. esendőrkerület állományában:

Gábor György ez. őrmester 1908 okt. 25-én, *Hartos János* ez. őrsvezető 1908 nov. 6-án, *Németh József* ez. őrsvezető 1908 nov. 16-án és *Juhász Ferencz* ez. őrsvezető 1908 okt. 24-én.

Járőrvezetői jelvénynyel elláttak:

A m. kir. I. sz. esendőrkerület állományában:

Tófalvi Sámuel, *Bakos József*, *Hesdeczán Jakab*, *Sorbán Károly*, *Felszeji Lajos*, *Krecsan Mihály*, *Benkő Károly* és *Barta János* esendőrök.

A m. kir. III. sz. esendőrkerület állományában:

Bereczki Márton IV., *Varga János*, *Debera János*, *Csontos István*, *Buli Péter*, *Vandóczy Endre*, *Sugár Géza*, *Popa Tivadar*, *Szathmári Lajos*, *Molnár Gábor*, *Dacó Albert*, *Belja Karácsony*, *Pál Ignác*, *Istók György*, *Szöke Lajos*, *Földi Lajos*, *Illés Lajos*, *Tóth Géza*, *Szabó Károly* és *Végh Lajos* esendőrök.

A m. kir. IV. számú esendőrkerület állományában:

Dajka Lajos, *Köbli Ferencz*, *Varga Sándor*, *Valkó András*, *Papp László* és *Nagy Pál* Ferencz esendőrök, továbbá

a m. kir. VI. sz. esendőrkerület állományában:

Decker Rezső, *Kovács Gyula*, *Sárdi József*, *Kovács Imre*, *Hornáth György*, *Mihálka Ferencz*, *Firkus János*, *Németh Mihály* I., *Braunesz Lajos*, *Serzsabek Sándor*, *Tinók Sándor*, *Baumgartner János*, *Varga Lajos* és *Varga Ferencz* esendőrök, végül

a m. kir. VIII. sz. esendőrkerület állományában:

Haller Lajos és *Kudrján György* esendőrök.

PÁLYÁZATOK.

Négy II. oszt. erdőgazdálkodási (erdőőri) állás a vinkovcei kir. főerdőhivatalnál. Fizetés pótlékkal 700 korona. Rendszeresített mellékilletmények. Hivatalos nyelv szóban és írásban. Erdőőri vizsga. Kérvények a vinkovcei főerdőhivatalhoz 1908 decz. 14-ig.

Egy tűzoltói állás Hódmezővásárhely város törvényhatóságánál. Kezdi fizetés 500 korona. Lakpénz 70 korona. Természetes ruházat és eszmeilletmény. Magyar nyelv szóban és írásban. Három havi próbaszolgálat. Kérvények a város polgármesteri hivatalához 1908. decz. 21-ig.

Két szolgáló állás a kolozvári gazdasági akadémiánál. Fizetés 600 korona. Lakpénz 250 korona vagy természetbeni lakás. Ruháilletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Egy évi próbaszolgálat. Kérvények a kolozvári gazdasági akadémia igazgatóságához 1908 decz. 10-ig.

Egy irnoki állás Pozsony vármegye törvényhatóságánál. Kezdi fizetés 1400 korona. Lakpénz 360, illetve 510 kor. Négy középiskolai osztály. Három havi próbaszolgálat. Kérvények Pozsony vármegye főispánjához 1908. évi decz. hó 15-ig.

Egy hivatalos állás a cseglédi királyi járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 600 korona. Szabályszerű lakpénz vagy természetbeni lakás. Ruháilletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a kecskeméti kir. törvényszék elnökéhez 1908. évi december hó 24-ig.

Egy irnoki állás a szolnai királyi járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 360 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a trencséni kir. törvényszék elnökéhez 1908. évi decz. 10-ig.

Egy irnoki állás a szolnoki kir. törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 420 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Hat havi próbaszolgálat igazolása. Kérvények a szolnoki kir. törvényszék elnökéhez 1908. évi december hó 6-ig.

Egy hivatalos állás a felsőöri kir. járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz pótlékkal 160 korona. Ruháilletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a balassagyarmati kir. törvényszék elnökéhez 1908. évi december hó 4-ig.

Egy irnoki állás a körmezvári kir. járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Szabályszerű lakpénz. Magyar nyelv szóban és írásban. Német és tót nyelviismeret. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Bírósegi próbaszolgálat. Kérvények az aranyosmaróthi kir. törvényszék elnökéhez 1908 decz. 10-ig.

Egy erdőőri állás a Hódmezővásárhely város törvényhatóságánál. Kezdi fizetés 540 korona. Lakpénz 70 korona. Eszmeilletmény és természetbeni ruházat. Magyar nyelv szóban és írásban. Három havi próbaszolgálat. Kérvények a város polgármesteri hivatalához 1908 decz. 21-ig.

Vászon zubbony.

!!Csendőrség előnyben részesül!!

Csendőr-ing

Vászon nadrág.

GERŐ ALADÁR

Csendőr-alsó-nadrág.

Különféle minőség.

Budapest, VI., Szerecsen-utca 41. sz.

Különféle minőség.

Aranyzék természetesen

Ponton és gyors elhit.

VÁRNAY és FIA = BUDAPEST, = VI., Liszt Ferencz-tér 9.

könyvnyomda, könyv-, papír- és írószer-kereskedés, a magyar kir. — csendőrségi hivatalos nyomtatványok legnagyobb raktára. —

Könyvek, levélpapírok, imakönyvek és írószerek dus választékban.

A Tanosztály-parancsnokságok szives figyelmébe ajánljuk általánosan használt és közkeveltségnek örvendő altiszti iskolai füzet-mintagyűjteményünkkel (garnitúrák) és a kiadásunkban most megjelent Próbaesendőrök kézikönyvét, melyet tömeges megrendelés esetén kedvezményes árban szállítunk.